

Μόλις ή κόμησσα ἐπρόφθασε νὰ παρέμεθη, καὶ νὰ σταματήσῃ τὴν ὄρμὴν τοῦ Ρωμαίου.

— Ρωμαῖε! τῷ λέγει, ὅ, τι εἶπες προηγουμένως μὴ τὸ λησμονῆς; τώρα συλλογίσου ὅτι εἴμαι οἰκοδέσποινα, καὶ σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν θὰ ἀνεχθῶ ποτέ...

— Καὶ ἀνέχεσθε, κυρία, νὰ ὑβρίζηται εἰς τὴν οἰκίαν σας ἀνθρωπος τίμιος;

— Ποτὸς σὲ ὑβρίσεις, φίλε μου, ἀνέκραξε περίτρομος ὁ ἀβδεῖς, δὲν σοὶ λέγω παρὸ ὅ, τι εἶδα, ὅ, τι ἤκουσα καὶ ἐπειδὴ σὲ ἔγαπω...

— Πάθε; εἶδες; ἤκουσες; λέγε ἀμέσως, ζήλεις, διότι εἰς τὴν τιμὴν μου, δὲν θὰ μὲ ἐμπόδιζε...

Καὶ πάλιν ἐκράτησεν αὐτὸν ἡ κόμησσα, ἥτις κατὰ τὴν στιγμὴν ἔκεινην ἦτο κάτωχρος.

— Σταθῆτε, ἐννοῶ τὴν ὄργην σας, ἀλλὰ εἶνε ἀδίκον νὰ τὴν διευθύνετε ἐναντίον τοῦ Σκαλιόνι· ἐὰν ἤμουν εἰς τὴν θέσιν σου· Ρωμαῖε... ὑπάρχει κάποιος ὁ δόποιος δὲν ἔπρεπε αὔριον νὰ ἰδῃ τὸν ἥλιον τῆς Μεσσήνης.

— Η συγκίνησις καὶ ἡ ταραχὴ τῆς κόμησσης, ἐν φέλεγε ταῦτα, ἵσαν τόσον παράδοξοι, ὡστε ἐφείλκυσαν τὴν προσοχὴν καὶ τὰς ὑπονοίας τοῦ Ρωμαίου. Ἐπὶ πολὺ τὸ διαπεραστικόν του βλέμμα προσεπάθει νὰ εἰσδύῃ εἰς τὰ ἀδυτα τῆς μυστηριώδους ταύτης γυναικός· τι νὰ ὑπηρίσσετο ἀρά γε; τι ἔζητον ἀπὸ αὐτῶν, αὐτὴ ὡς καὶ ὁ ἀθλίος ἔκεινος ἀβδεῖς; Διὰ τοῦτο τὸν ἔζητησαν;

— Τί σιωπήτε; διατί μὲ παρατηρεῖτε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, Ρωμαῖε!

Οὗτος ὅμως ἔξηκολούθει νὰ ἔξεταζῃ αὐτὴν διὰ τοῦ βλέμματος· εἴτα ἡρέμα καὶ τονίζων ἴδιαιτέρως ἐκάστην λέξιν, τῇ λέγει:

— Καὶ πῶς σεῖς, κυρία κόμησσα, τώρα δεικνύετε τόσον ἐνδιαφέρον διὰ τὰ οἰκιακὰ τοῦ πτωχοῦ Ρωμαίου, ἐν φέλλοτε ποτὲ δὲν τὸ ἐκάμπατε αὐτό; Ἐπειτα πῶς συμβαίνει οἱ λόγοι σας νὰ συμφωνοῦν, ὡς ἐκ συννεούσεως, μὲ ὅ, τι ἐτόλμησε νὰ ἐμέσηρ τὸ στόμα τοῦ ἀθλίου αὐτοῦ συντρόφου σας; Ἀ! κυρία κόμησσα, ὁ Ρωμαῖος δὲν περιπατεῖται τόσον εὐκόλως· κατὶ χαλκεύεται ἐδῶ· μὴ νομίζετε δὲ ὅτι θὰ μοῦ διαφύγῃ!

Εἰς βοήθειαν ὅμως τῆς ἀμηχανούσης κόμησσης ἥλθεν ἀμέσως ὁ Σκαλιόνι.

— Πάθε! δὲν μὲ πιστεύεις, Ρωμαῖε!... τότε δὲν ἔχεις ἀλλοῦ νὰ πράξῃς, παρὸ νὰ ἔξετασῃς τὴν θυγατέρα σου· αὐτήν. Ἐρώτησε την ποιὸν συνήντησε εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἀγίου Πράσου, ἀν εἴναι ἀλήθεια ὅτι ἔκεινος δέντρος ἀξιωματικὸς ἔρχεται πρὸ καιροῦ καθημερινῶς εἰς Βαδιάτσαν ἀναζητῶν τὴν οἰκίαν σου, ἀν ἥναι ἀλήθεια ὅτι χθὲς ἔκινδυνευσε κατὰ τὴν καταιγίδα, καὶ ἀν τὴν ἔσωσεν ἀλλοῖς παρὸ ὁ ἔδιος ἀξιωματικός! Ἐρώτησε την, τέλος, ἀν εἴναι ὁ αὐτὸς ἔκεινος ἀξιωματικός, ὁ δόποιος τὴν ἔφερεν ἡμιθυκὴ εἰς τὴν οἰκίαν της, εἰς τὸ δωμάτιον της, καὶ ἀν πράγματι ἔμεινε τὴν νύκτα ἔκει, καὶ ἐπὶ τέλους δὲν πι-

στεύω νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ σοὶ ἀρνηθῇ, διὰ τοῦτος ὁ ἀξιωματικὸς ὄνομαζεται Ἐκαρτ φῶν Χάτβιλ!

Ισχυρὰν δύναμιν κατέβαλλεν ὁ δυστυχὴς Ρωμαῖος, ἵνα κατισχύσῃ τῆς φοβερῆς ὄργης, ἥτις τὸν ἔπνιγεν· ἥσθιστο ἔχυτὸν ἔνοχον, διότι δὲν εἶχε κατασυντρίψει ἥδη τὴν κεφαλὴν τοῦ φοβεροῦ ὄφεως, ὅστις ἐτόλμηκε νὰ ἐκτοξεύῃ ἀτιμωρητεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, τοῦ φοβεροῦ ὄχλαχωγοῦ, τὰς βαναυσοτέρας τῶν ὑβρεων.

Ἄλλαχοῦ ὠφείλει νὰ στραφῇ, ἵνα διαφωτίσῃ τὸν σκοτοδινιῶντα ἐγκέφαλόν του, δι' ὅ, ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν κόμησσαν,

— Καὶ αὐτὸν τὸν ἀξιωματικόν, κυρία μου, τῇ λέγει, τὸν γνωρίζετε καλά, ἔ;

Ἐκείνη ὅμως, παρεξηγήσασα ὅλως τὴν ἔρωτησιν τοῦ Ρωμαίου, καὶ λησμονήσασα ἔχυτάνη, ὡς καὶ τὸ πρόσωπον, ὅπερ ὠφείλει νὰ παίξῃ,

— Ἄν τὸν γνωρίζω; ἀνακράζει. Εἶνε ἔχθρός μου, δύως καὶ ἴδικός σας· εἴμεθα σύμμαχοι, Ρωμαῖε, εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν καὶ διὰ τοῦτο ὅμοι ὄφειλομεν νὰ ἔκδικηθωμεν.

Τοῦτο ἥκεσεν ἵνα ὡς ἀστραπὴν φωτίσῃ τὸ σκιόφως, διότι ἐπεκράτει εἰς τὰς ὑπονοίας τοῦ Ρωμαίου· πάρσυτα ἡννόησε τὸ παιγνίδιον, διότι ἡ κόμησσα ἦτο διατεθειμένη νὰ παίξῃ εἰς λογαριασμὸν του.

— Α, τώρα ἐννοῶ, ἐπαναλαμβάνει χωρὶς νὰ στρέψῃ ἀπ' αὐτῆς τὸ δικυγής καὶ διαπεραστικὸν βλέμμα του, ὡστε διὰ νὰ μοὶ εἴπητε αὐτὰ μ' ἐκράζατε εἰς τὸ μέγαρόν σας καὶ ὅχι διὰ νὰ μοὶ ἐπιφορτίσετε τὸν ἔξωραϊσμὸν τοῦ μεγάρου σας, αἴ!; "Α! ὅφειλον νὰ τὸ ἐννοήσω, μὲ συγχωρεῖτε, κυρία κόμησσα, ἐλησμόνηση τὴν καλλονήν σας καὶ τοὺς ἀπέιρους λατρευτὰς σας. Χά! χά! σήμερον λοιπὸν σᾶς ἥλθεν ἡ ὅρειξις νὰ ἐκδικηθῆτε ἔκεινον, ὁ δόποιος δὲν σᾶς ἤκουσε, καὶ βεβαίως μὲ χρειάζεσθε! Τί λέτε, δὲν τὸ ἐκαταλαβαῖ;

— Η κόμησσα ἀνεπῆδησεν ὡς δηγχθεῖσα ὑπὸ ὄφεως καὶ μὲ βλέμμα πύρινον προύχωρησε πρὸς τὸν Ρωμαῖον· ἔκεινος ὅμως τῇ ἀνέκοψε τὴν ὄρμὴν της.

Δὲν ἀνεγνώριζε τὶς πλέον τὸν κεκυρωμένον καὶ ταπεινὸν ἔργατην· δι' ἐπιτακτικῆς χειρονομίκης τὴν ἐσταμάτησε καὶ διὰ βροντώδους φωνῆς:

— Θὰ σιωπήσετε, κυρία, τῇ λέγει, ὡς ὅτου τελειώσω. "Α! ἀπεφασίσατε λοιπὸν νὰ μὲ τυφλώσετε τόσον, ὡστε διὰ τῶν προξενῶν μου νὰ ἀτιμάσω τὴν οἰκίαν μου καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ ἀναγκασθῶ νὰ γείνω τυφλὸν καὶ πειθήνων ὅργανον σας — καὶ οὕτω νὰ ἐκδικηθῶμεν ὁ μοῦ... Χά, χά! πολὺ ἀστεῖον καὶ εὐφύες εἴναι αὐτό· δὲν τὸ ἀρνοῦμαι. — "Α! κυρία κόμησσα, ἔξελαβατε τὸν Ρωμαῖον διὰ παιδικὸν ἀθυρού, μὲ τὸ δόποιον νὰ στολίσητε τὸ στῆθος κανενὸς ἔρχαστου σας· Φθάνει! περιττὸν ὅμως εἴναι νὰ εἴπωμεν περισσότερο· ἔγω πηγαίνω, καὶ ἀς διορθώσῃ δόποιος ἀλλοῖς θέλει τὸ σπίτι σας· ὁ Ρωμαῖος δὲν δέχεται πλέον διαταγῆς ἀπὸ τὴν κόμησσαν τοῦ Σελλαχάρε.

[Ἐπεται συνέχεια].

Τὰ κατωτέρω νεώτατα μυθιστορήματα ἀποτέλλονται ταῖς Ἑπαρχίαις καὶ τῷ Ἑβραϊκῷ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν ὑπὸ τὰς κατωτέρως τιμάς — Ἐπισημάντηστα ἀσφαλῶς ὅποιονδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἡ αἰτησης νὰ συνδεθῆται μὲ τὸ ἀντίτιμον τοῦ παραγγελούμενου βιβλίου.

Αἱ Συνοικίαι τοῦ Λονδίνου δρ. 2.50 — Τὰ Μυστήρια τῶν Χαρεμίων, κατὰ μετάφρασιν Κλεάνθους Τριανταφύλλου, δρ. 4.70 — Ἡ Ἐλιά, ἥτοι σηνατὶ ἐν Ἀνατολῇ, (τόμοι 2) δρ. 2.20 — Τὰ τέκνα τοῦ Γράν, ὑπὸ Ιουλίου Βέρν, μετ' εἰκόνων δρ. 5.50 — Ἡ Τιμωρία Βαλεντίνης Σαζράν δρ. 2.50 — Εἰς Χειμῶνα ἐντὸς τῶν Πολικῶν Πάγων, ὑπὸ Ιουλίου Βέρν, δρ. 4.10 — Ἡ Γρύλλος τοῦ Μόλου, ὑπὸ Πονσών δὲ Τεράζι, δρ. 2.20 — Ἡ Αράξα Αριθμὸς 43, ὑπὸ Ξαβίε δὲ Μοντεπέν, δρ. 4.1 — Ἐξουσίοις ἐνὸς Τέκνου τοῦ Αἰῶνος δρ. 2.20 — Επιστολαὶ μιᾶς Μηδενίστρας δρ. 1.40 — Ἡ Νέα Ἐλληνὶς, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Αὐτοκράτορος Νέρωνος, δρ. 4.10 — Ἅφρική, ἥ πέντε ἐν ἀεροστάτῳ ἔδομάδες, ὑπὸ Ιουλίου Βέρν, μετ' εἰκόνων δρ. 3.20 — Ἡ Κλεανόνη, δρ. 4.10 — Ἅφρική, ἥ Μοντεπέν (τόμοι 2) δρ. 5.50 — Τὸ Ακρον τοῦ Ωτίου, ὑπὸ Α. δὲ Κοντρεκόν (τόμοι 3) δρ. 5.50 — Τὰ ἔγνη ἐνὸς Κακουργήματος (τόμοι 2) δρ. 2.70 — Κλεοπάτρα δρ. 2.70 — Ἡ Σόνικ δρ. 2.20 — Τὰ Μυστήρια τοῦ Κόσμου, μετ' εἰκόνων δρ. 4.70 — Ο Ιωάννης ἀνεψιός του (τόμοι 2) δρ. 4.30 — Ἡ Μάρμη (τόμοι 3) δρ. 6.60 — Τὸ Παύλον τοῦ Προαστείου, ὑπὸ Αἰμιλίου Ρισθούργου (τόμοι 2) δρ. 5.20 — Η Μικρούλα, ὑπὸ Αἰμιλίου (τόμοι 3) δρ. 6.50 — Ηεριοδέας ἐν Ηερσίᾳ, μετ' εἰκόνων δρ. 3.30 — Ο Περιπλανώμενος Ιουδαῖος, μετάφρασις Ν. Δραγούμη δρ. 7.50 — Ο Μαῦρος Πειρατής Γυνὴ δρ. 4.50 — Η Κόρη μὲ 3 μεσορύθατανα, δ-δ Πώλ δὲ Κόδη δρ. 1.70 — Ο Λήστηρος Γυνὴ δρ. 4.50 — Η Κόρη μὲ 3 μεσορύθατανα, δ-δ Πώλ δὲ Κόδη δρ. 1.70 — Οι Τρεῖς Σωματοφύλακες, ὑπὸ Α. Δουμᾶ δρ. 4.30 — Μετὰ εἰκόσιν ἔτη (Συνέχεια Τριῶν Σωματοφύλακων) δρ. 5.30 — Τὰ Μυστήρια τοῦ Συζυγικοῦ "Ἐρωτος" (τόμοι 2) δρ. 4.70 — Ο Νατσάιοι, ὑπὸ Σατωβρίαν, μετάφρασις Κ. Ι. Δραγούμη δρ. 3.70 — Χαρικλής, εἰκόνες ἀρχαίων ἐλληνικῶν ἥδων καὶ ἔθμων, ἐκ τοῦ γερμανικοῦ, μετάφρασις Α. Σταυρόδου δρ. 2.20 — Τὸ Γύργειον, ἥ αἱ Δύο Αδελφαί, ἥθικῶν διγύημα δρ. 1.30 — Η Βασίλισσα τῆς Καλλονῆς καὶ ἡ Πριγκιπέσσα Σοφία (τόμοι 2) δρ. 2.20 — Ο Αυκογιάνης (τόμοι 4) δρ. 5.30 — Η Μαλένα δρ. 4.60 — Δὸν Κιγκτόνης, μετάφρασις I. Ισάδ. Σκυλίσση, μετὰ 13 εἰκονογραφῶν δρ. 5.30 — Αἱ Τραγωδίαι τῶν Παρισίων, ὑπὸ Ξαβίε δὲ Μοντεπέν (τόμοι 9) δρ. 4.1 — Η Αύτοῦ Υψηλότητος δὲ "Ἐρωτος" (τόμοι 2) δρ. 4.70 — Ο Αυκογιάνης (τόμοι 4) δρ. 5.30 — Η Αγγλική, ὑπὸ Α. Δουμᾶ δρ. 7.30 — Διηγήματα, ὑπὸ Λέμπρου Τευάλη (τόμοι 2) δρ. 6.40 — Αἱ Ρωσίδες Παρθένοι, ἥ ο Μηδενίστρος ἐν Ρωσίᾳ (τόμοι 2) δρ. 3.30 — Ρ. Ενέζης, ὁ τελευταῖος τῶν Ρωμαίων δημάρχων· ἐκ τοῦ Αγγλικοῦ, ὑπὸ N. Δραγούμη δρ. 3.30 — Η Γυνὴ μὲ τὸ Βελούδινον Περιδέριον, ὑπὸ A. Δουμᾶ δρ. 2.70 — Τὸ Φρούριον Σωμὸδ δρ. 2.70 — Η διδασκαλίασσα μυθιστορία Εὐγενείου Σύη δραχ. 3.20 — Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια ἥτοι Απομνημονεύματα Αλίκης δὲ — Μερβίλλ ο μυθιστορία Maximilien Perrin (όλόκληρον τὸ ἔργον) δραχμὲς 3.70 — Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ μυθιστορία Γεωργίου Πραδέλ δρ. 5.30 — Ο Αγγωστος τῆς Βελλεδίλης, μυθιστορία Π. Ζακὸν δρ. 2.70 — Ο Ιππότης Μάτιος, μυθιστορία P. T. de Terrail δρ. 2.70.